

[J. P. Jensen.]

Jagt, hvis man gør det, og man har derfor ikke nødigt at begrænse Strandjagten paa denne Maade, saaledes at det bliver Lodsjeeren, der faar hele Fordelen.

J. C. A. Larsen: Jeg tror at kunne tilfredsstille ærede Medlemmer, som har været udholdende nok til at blive indtil nu, ved at sige, at jeg skal fatte mig ganske kort. Der kunde i og for sig være meget at bemærke til en hel Del af de Udtalelser, der er faldet, men jeg skal lade være at falde for Fristelsen.

Jeg udtaler min Glæde over den højtærede Landbrugsministers Udtalelser, de giver mig dog noget Haab om, at vi skal kunne naa til en Løsning. Den højtærede Minister omtalte jo kun Principspørgsmaalet, og ganske naturligt holdt han noget fast paa det, men jeg skimtede dog gennem hans Udtalelser nogen Mulighed for, at vi kan komme bort fra disse Bestemmelser, som jeg altid har anset for ødelæggende for vor Vildtbestand. Ministeren omtalte ligeledes Ammunitionsskatten, som det ærede Medlem Hr. Ulrich havde fremdraget, og syntes at finde en Løsning paa Spørgsmaalet derigennem. Ja, det kan være, at den kan bidrage til en Løsning, men helt løse Spørgsmaalet kan den nu ikke. Vi har før forhandlet Spørgsmaalet om en Ammunitionsskat, og jeg er bange for, at den ikke vil kunne gennemføres rationelt; skulde det kunne lade sig gøre, skal jeg ikke have noget imod, at vi faar en saadan Skat, men helt løse Spørgsmaalet kan den nu ikke. Vi har før kun gøre i Forbindelse med et Kortsystem.

Den højtærede Landbrugsminister havde ikke det mindste imod at gaa med til en udvidet Fredning. Vi vil selvfølgelig ogsaa gerne være med til en saa stærk Fredning som muligt, men med de Erfaringer jeg har, tør jeg sige til den højtærede Minister, at en udvidet Fredning alene forslaar ikke. Selv om man kun giver faa Dage, saa kan den eller de Jægere, der har Tiden til deres Raadighed, udmærket vel i Løbet af disse Dage skyde lige saa meget, som de vilde kunne i det dobbelte Tidsrum. Maa jeg i denne Forbindelse sige, at naar man tror ved en fuldstændig Fredning at kunne bringe vor Agerhønsbestand — den Vildtart, som vi jo alle er glade ved — paa Fode igen, saa er dette ikke rigtigt; der er det mærkelige ved det — den Erfaring har alle Jægere gjort —, at Agerhønsene skal beskydes.

Den højtærede Minister kom med nogle Udtalelser i Anledning af min Stilling til

Fuglekøjerne paa Fanø og min Stilling til Jagten i Øresund. Maa jeg dertil sige, at for mig staar det, som der er en meget væsentlig Forskel imellem mit Ønske om at faa Fuglekøjerne paa Fanø afskaffet og saa min Udtalelse om en lille Smule Imødekommenhed med Hensyn til Jagten i Øresund; ganske samme Synsvinkel, som jeg anlagde med Hensyn til Jagten i Øresund, har jeg ikke det mindste imod, at man anlægger med Hensyn til Jagten andre Steder i Landet.

Den højtærede Minister sagde, at vi vilde fare stærkt frem imod Krybskytteriet, men, sagde Ministeren, saa skulde man tage fat paa samme Maade overfor Skattesnyderne. Ja, jeg har i alt Fald endnu ikke hørt om, at Skattesnydere, som er blevet tilsagt af Skattemyndighederne, fordi de har begaaet Skattesvig, har anvendt Vold overfor Skattemyndighederne, at de har slaaet nogen ihjel; det har jeg ikke hørt om, saa der er vist alligevel en væsentlig Forskel.

I øvrigt skal jeg ikke komme med flere Bemærkninger til den højtærede Minister, men blot paa ny udtale min Glæde over de Udtalelser, han fremkom med; jeg fik gennem dem Indtrykket af, at Ministeren sikkert vil være til at komme til Rette med under en Forhandling, det er for mig det væsentligste; saa kan vi staa her og sige en hel Del, det drejer sig om, er dog, at vi i Udvalget kan faa en fornuftig Forhandling i Gang.

Jeg har saa et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Ulrich, der kom ind paa min Omtale af den meningsløse Pris, der er sat paa Ræv og Odder for det Tilfælde, at man ved ulovlig Jagt skyder disse Dyr og skal betale Erstatning for dem. Det Synspunkt, der laa til Grund for min Udtalelse, var dette, at den Erstatning, der skulde betales, naar det blev opdaget saa sent, at de paagældende ikke kunde udlevere Dyret, var alt for lav.

Det ærede Medlem Hr. Ulrich udtalte sin Glæde over, at det havde vist sig ogsaa i denne Sag, som under Behandlingen af et tidligere Lovforslag, at Venstre nu havde en Rygrad. Jeg maa hertil sige, at under de Forhandlinger, som blev ført i 1924—25, fulgte vi akkurat den samme Linie som nu, der er ingen Ændring i vor Holdning den Gang og nu. Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med, at det ærede Medlem synes, at jeg har Rygrad. Jeg vil haabe, at der vil komme en Tid, da jeg kan sige det samme til det ærede Medlem og hans Parti.

Jeg har saa kun en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Mads Larsen. Jeg beklager, at det ærede Medlem har for-